Dosarul nr. 1 – 7/2025
1-250011009-18-1-28012025

S E N T I N Ţ Ă
pronunţată în numele legii

21 ianuarie 2025 or. Ştefan Vodă
Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolniţchi
Grefierul Alexei Dobînda
cu participarea: procurorului în Procuratura raionului Ştefan Vodă, Eugeniu Gogu, a părţii vătămate Vladimir Iuriev, a inculpatului Sergiu Tanasiev, precum şi a apărătorului Lilian Zavalişca, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Sergiu Tanasiev

a judecat în şedinţă publică, în limba română, în incinta Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Tanasiev Sergiu *****, IDNP *****, născut la ***** în raionul Ştefan Vodă, cu domiciliul înregistrat în *****, domiciliat *de facto* în *****, cetăţean al Republicii Moldova şi al României, neangajat în câmpul muncii, nu a îndeplinit serviciul militar, divorţat, un copil minor la întreţinere, cu studii medii speciale, nu are grad de dezabilitate, anterior nejudecat, în această cauză penală s-a aflat în stare de reţinere şi arest preventiv din 9 ianuarie 2025, ora 17 şi 30 minute şi până la 3 februarie 2025, ora 13 şi 40 minute, iar ulterior în arest la domiciliu din 3 februarie 2025, ora 13 şi 40 minute şi până la 21 februarie 2025

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal – *huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, acţiuni care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii*

Termenul de examinare: cauza a parvenit în instanţa de judecată la 28 ianuarie 2025 – sentinţa este pronunţată la 21 februarie 2025

C O N S T A T Ă:

I. Descrierea faptei criminale săvârşite:

La data de 9 ianuarie 2025, aproximativ la ora 16 şi 14 min., Sergiu Tanasiev, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în oraşul Ştefan Vodă, pe strada Păcii, care în esenţa art. 131 din Codul penal este un loc public, în urma unui conflict apărut spontan cu Vladimir Iuriev, acţionând cu intenţie directă, din intenţii huliganice, încălcând ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, printr-o obrăznicie deosebită, în prezenţa mai multor persoane, l-a ajuns din spate pe partea vătămată Vladimir Iuriev şi cu o bâtă din lemn i-a aplicat ultimului mai multe lovituri peste diferite părţi ale corpului, cauzându-i lui Vladimir Iuriev, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202530P0007 din 13 ianuarie 2025, următoarele leziuni corporale: plăgi contuze pe cap, ce au fost cauzate prin acţiunea traumatică prin mecanism de lovire a unui obiect dur, contondent cu suprafaţa de interacţiune limitată, condiţionează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Sergiu Tanasiev a comis infracţiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal – huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, săvârşite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii.

II. Cererea inculpatului privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală:

În cadrul şedinţei de judecată preliminare din 3 februarie 2025, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Sergiu Tanasiev a declarat personal, printr-un înscris autentic (f. d. 120) că îşi recunoaşte vina, recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu cere administrarea de noi probe. A susţinut că solicită examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care le recunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanţa de judecată a admis cererea inculpatului de

judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

III. Argumentele participanţilor la proces şi declaraţiile inculpatului:

a. Acuzatorul de stat:

În cadrul şedinţei de judecată, procurorul în Procuratura raionului Ştefan Vodă, Eugeniu Gogu, a declarat că inculpatul şi-a recunoscut vina integral. Aşadar, a solicitat recunoaşterea lui Sergiu Tanasiev vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoarea pe un termen de 2 ani şi 3 luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

A cerut ca termenul aflării inculpatului în stare de reţinere şi arest, din data de 9 ianuarie 2025, ora 17 şi 30 min. să se includă în termenul închisorii. De asemenea, consideră că cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei urmează să fie încasate în folosul statului de la inculpat. Corpul delict, şi anume bâta din lemn care se păstrează în camera corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă cere să fie nimicit după definitivarea sentinţei.

În partea ce ţine de mijloacele materiale de probă a solicitat procurorul păstrarea acestora la materialele cauzei penale.

b. Partea vătămată:

În cadrul şedinţei de judecată, partea vătămată Vladimir Iuriev a menţionat nu a înaintat acţiune civilă şi nu are nicio pretenţie faţă de inculpat de ordin material sau moral. A susţinut că în privinţa lui Sergiu Tanasiev poate fi aplicată o pedeapsă cu închisoarea însă cu suspendarea condiţionată a executării acesteia.

c. Apărătorul inculpatului:

Apărătorul Lilian Zavalişca, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Sergiu Tanasiev, în cadrul şedinţei de judecată a menţionat că inculpatul şi-a recunoscut vinovăţia şi se căieşte sincer de cele comise. La stabilirea pedepsei consideră că instanţa urmează să ia în consideraţie faptul că Sergiu Tanasiev anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, iar la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află. De asemenea, consideră că instanţa de judecată ar trebui să ţină cont şi de faptul că partea vătămată l-a iertat pe Sergiu Tanasiev şi că aceasta nu are nicio pretenţie faţă de inculpat.

A solicitat instanței ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de închisoare și conform art. 90 din Codul penal executarea acesteia să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

În final, avocatul Lilian Zavalișca a susținut că inculpatul este de acord să achite cheltuielile de judecată suportate în cadrul acestei cauze cerute de partea acuzării.

d. Declarațiile inculpatului:

Fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorilor, inculpatul Sergiu Tanasiev a declarat că a procurat o sticlă de bere din magazinul „Local" din orașul Ștefan Vodă și cu aceasta a mers în ospeție la Alexei Vrâncean. Au consumat berea împreună. În jurul orei 12:00 a venit și Vladimir Iuriev și toți trei au mai consumat bere. Ulterior, de la magazinul „Vitan", a mai procurat produse alimentare, vin și vodcă. Împreună cu Vladimir Iuriev s-au întors pe strada Florilor. Vladimir Iuriev a consumat toate produsele alimentare și alcoolice. Alexei Vrâncean a ieșit afară, iar el împreună cu Vladimir Iuriev au rămas în domiciliu și discutau. La un moment dat între ei s-a iscat un conflict. Vladimir Iuriev l-a lovit cu mâna stângă și cu o sticlă spartă s-a apropiat de el. După ce l-a lovit Vladimir Iuriev, ultimul a plecat spre domiciliu. Aflându-se în stare de ebrietate alcoolică l-a ajuns pe Vladimir Iuriev și din spate i-a aplicat lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cu o creangă vânjoasă. Vladimir Iuriev a căzut jos de la loviturile aplicate în regiunea capului. Între timp s-a apropiat Alexei Vrâncean și i-a comunicat să înceteze să mai aplice lovituri. Asigurându-se că Vladimir Iuriev este viu, împreună cu Alexei s-au întors la domiciliu unde au continuat să consume vodcă. Aproximativ peste jumătate de oră a venit poliția. A menționat că în timpul altercațiilor mai erau persoane, dar nu a observat cine erau acestea (f. d. 134).

Oferindu-i-se ultimul cuvânt, inculpatul Sergiu Tanasiev a menționat că se căiește sincer de cele comise, susține poziția avocatului și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă minimă. Este de acord să achite, în folosul statului, cheltuielile suportate pentru efectuarea raportului de expertiză.

IV. Probele pe care se întemeiază concluziile instanței privind vinovăția inculpatului:

- **Declarațiile părții vătămate Vladimir Iuriev** din 9 ianuarie 2025 potrivit căror la data de 9 ianuarie 2025, pe parcursul zilei, de unul singur, a consumat băuturi alcoolice, și anume vin, la domiciliul său. În jurul orei 16:00, a

fost în ospeţie la prietenul său Vrâncean Alexei, unde se afla şi Tanasiev Serghei. Acolo a stat puţin de vorbă, dar cu nimeni nu a avut niciun conflict. Ulterior, a mers singur spre domiciliul său. La un moment dat a fost ajuns din urmă de către Tanasiev Sergiu care avea în mână o rangă, probabil din fier sau lemn, exact nu cunoaşte, cu care, fără a zice nimic, a început să-i aplice mai multe lovituri pe diverse părţi ale corpului. Din câte îşi aduce aminte, probabil că Ştirbu Andrei l-ar fi oprit pe Tanasiev Sergiu ca să nu-l mai lovească. Ulterior, a fost preluat de ambulanţă şi transportat la IM ST Ştefan Vodă unde i s-a acordat ajutor medical. Anterior cu Sergiu Tanasiev nu a avut niciun conflict sau neînţelegere, ci au fost colegi de clasă şi au stat într-o bancă. De ce acesta l-ar fi agresat fizic el nu cunoaşte şi nici nu poate presupune (f. d. 8);

- **Declaraţiile suplimentare a părţii vătămate Vladimir Iuriev** din 13 ianuarie 2025 potrivit căror în jurul orei mesei, exact ora nu o poate spune, s-a deplasat la prietenul său Vrancean Alexei. Acolo era prezent şi fostul său coleg de clasă, Tanasiev Sergiu. Stând la Alexei în casă, Tanasiev Sergiu ar fi adus o sticlă cu bere pe care au consumat-o, după care au consumat şi o sticlă de vodcă, fiind la fel procurată de Tanasiev Sergiu. Toţi au stat afară la rug unde au preparat mâncare. După aceasta au intrat în casă toţi trei şi au mai stat puţin la masă. Stând la masă, din câte ţine minte nu a avut conflicte cu Sergiu Tanasiev, dar a simţit că este în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, a decis să se deplaseze la domiciliu. Remarcă cert faptul că la Vrancean Alexei nu a avut cu Tanasiev Sergiu nici un conflict sau neînţelegere. Astfel, paşnic a pornit spre domiciliul său. Din câte îşi aminteşte se deplasa pe strada Păcii, spre domiciliu, când din state a fost strigat de Tanasiev Sergiu. Când s-a întors l-a văzut pe Tanasiev Sergiu care alerga spre el având o rangă din lemn în mână. Ajuns lângă el, nu ţine minte dacă a zis ceva sau nu, însă ţine minte că a început să-i aplice lovituri cu ranga respectivă în diverse părţi ale corpului. De la lovituri a căzut jos şi şi-a pierdut cunoştinţa. Câte lovituri i-au fost aplicate şi dacă i-ar fi aplicat lovituri în timp ce se afla la sol nu ţine minte. Ulterior, îşi aduce aminte că i se acordau îngrijiri medicale la spital. Faţă de Tanasiev Sergiu are pretenţii. Doreşte să fie atras la răspundere conform legislaţiei în vigoare. Remarcă cert faptul că cu Tanasiev Sergiu anterior nu a avut niciun conflict sau neînţelegere. Presupune că a fost maltratat de Tanasiev Sergiu din motiv că ultimul când serveşte nu gândeşte deloc. Din cele ce ţine minte Tanasiev Sergiu i-a aplicat lovituri cu ranga din lemn în regiunea capului (f. d. 75);

- **Declarațiile martorului Alexei Vrancean** din 13 ianuarie 2025 potrivit cărora la data de 9 ianuarie 2025 se afla la domiciliul său situat în orașul Ștefan Vodă, pe str. Florilor nr. 1, și era cu prietenul său Tanasiev Sergiu. Acolo făceau mâncare. În jurul orelor 14:00-15:00, la domiciliul său a venit Iuriev Vladimir. Fiind deja în trei, au consumat vodca care a fost adusă de către Tanasiev Vladimir. Vladimir cu Sergiu sunt foști colegi de clasă. Cei doi au discutat despre trecutul lor. Stând la masă, în casă, Sergiu i-a spus lui Vladimir să plece din casă, la ce Vladimir i-a reproșat și i-a spus că nu este el stăpân. Astfel, între ei s-a început o ceartă și ambii s-au luat la bătaie. Văzând acest lucru, pe ambii i-a alungat afară că nu are nevoie de probleme. Primul a ieșit Vladimir, ulterior peste câteva secunde a ieșit și Sergiu. El a rămas în interiorul domiciliului său și stingea muzica și strângea masa. Când a ieșit afară, bătaia presupusă deja ar fi fost avut loc în fața unui magazin. Când era afară, s-a apropiat de Sergiu și i-a luat din mâna o bâtă din lemn, pe care deja a predat-o la poliție. Menționează că anterior între Sergiu și Vladimir nu a avut loc conflicte. Consideră că Sergiu l-ar fi agresat pe Vladimir în așa mod deoarece erau colegi de clasă și ar fi avut o ură pe acesta. Fiind toți în stare de ebrietate alcoolică, probabil că și-ar fi adus aminte ceva și respectiv s-ar fi enervat. Anterior, până la cazul respectiv, niciodată Sergiu cu Vladimir nu s-au agresat fizic și nu s-au certat în prezența sa (f. d. 74);
- **Declarațiile martorului Nichita Balan** din 15 ianuarie 2025 potrivit cărora la data de 9 ianuarie 2025 se afla la locul de muncă pe adresa din orașul Ștefan Vodă, str. Păcii nr. 17. Acolo se afla cu un cunoscut, Caraman Dorin, în fața magazinului și discutau. La un moment dat a observat cum pe trotuar se deplasează o persoană de gen masculin spre centrul orașul Ștefan Vodă. Ultimul vizibil era în stare de ebrietate, deoarece avea o deplasare neuniformă. În câteva secunde, din urma persoanei respective, în pas grăbit, spre el, se deplasa a două persoană de gen masculin, care în mână avea o rangă asemănătoare cu un băț din lemn. Persoana nr. 2, alergând spre persoana nr. 1, a strigat „stoi, stoi”. Persoana nr. 1 întorcându-se, persoana nr. 2 a început cu ranga de lemn sus indicată să-i aplice mai multe lovituri atât în regiunea capului, cât și peste diverse părți ale corpului. Persoana nr. 1, a căzut jos la sol de la lovituri, iar persoana nr. 2 continua să-i aplice lovituri. Văzând că persoana nr. 2 nu încetează loviturile, a strigat la el și a început deplasarea spre ambii cu scopul de a opri maltratarea. Auzindu-l, persoana nr. 2 s-a oprit de a maltrata fizic și s-a îndreptat spre el și la întrebat de ce îl maltratează fizic în așa mod. I-a răspunsă că „ia evo zareju”, dar

pentru ce nu a specificat. Remarcă faptul că vizual şi persoana nr. 2 era la fel în stare de ebrietate alcoolică. Ulterior a apelat serviciul 112 şi a anunţat poliţia şi ambulanţa. După maltratare persoana nr. 1 se afla la sol, fără semne de mişcare. Până a sosi ambulanţa s-a apropiat de persoana aflată la sol şi a văzut că răsuflă şi are mişcări slabe. În scurt timp a sosit poliţia şi ambulanţa la faţa locului şi au documentat cazul (f. d. 77);

- **Declaraţiile martorului Dorin Caraman** din 16 ianuarie 2025 care sunt similare cu declaraţiile martorului Balan Nichita Serghei (f. d. 78);
- **Tichetul alcooltestului „Drager Alcotest-6820",** testul nr. 186, pe numele lui Tanasiev Sergiu, născut la *****, din data de 9 ianuarie 2025, prin care a fost stabilită o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,82 mg/l (f. d. 9);
- **Proces-verbal de examinare a obiectului** din 15 ianuarie 2025 şi fototabelul, prin care a fost consemnată examinarea unei bâte din lemn cu care s-a comis infracţiunea (f. d. f. d. 15-16);
- **Proces-verbal de examinare a obiectului** din 15 ianuarie 2025, prin care a fost consemnată examinarea înregistrării video-audio privind momentul comiterii infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal (f. d. 36);
- **Raport de expertiză nr. 202530P0007** din 13 ianuarie 2025, prin care au fost stabilite următoarele leziuni corporale la Iuriev Vladimir Ion: plăgi contuze pe cap, ce au fost cauzate prin acţiunea traumatică prin mecanism de lovire a unui obiect dur, contondent, cu suprafaţa de interacţiune limitată, care condiţionează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică multipolară a leziunilor corporale, aspectul morfologic, mecanismul de formare, se exclude formarea lor de la căderea unică, liberă a corpului din poziţia verticală statică cu sau fără accelerare şi lovire de aceasta, cât şi de sine stătător e puţin probabil (f. d. f. d. 72-73);
- **Corpul delict:** o bâtă din lemn care se păstrează în camera corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă (f. d. f. d. 17, 18);
- **Mijloace materiale de probă:** o înregistrare video-audio stocată pe un CD care reflectă momentul aplicării loviturilor de către Sergiu Tanasiev asupra lui Vladimir Iuriev, care se păstrează la materialele cauzei penale (f. d. 35).

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea

probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, ţinând cont de prevederile legale care reglementează modalitatea de verificare şi apreciere a probelor de către instanţa de judecată în cadrul unui dosar penal, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului Sergiu Tanasiev depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că circumstanţele faptice ale comiterii infracţiunii incriminate lui Sergiu Tanasiev au fost dovedite.

V. Încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului:

În ce priveşte încadrarea juridică a faptelor, instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Aşadar, în continuare instanţa de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptelor de către procuror.

În ce privesc elementele constitutive ale componenţei de infracţiune incriminate, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal îl constituie relaţiile sociale cu privire la

ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică a persoanei.

În speță, instanța a stabilit că inculpatul Sergiu Tanasiev a atentat la relațiile sociale cu privire la ordinea publică și la integritatea corporală a părții vătămate prin faptul că acesta, fiind într-un loc public, i-a aplicat lui Vladimir Iuriev mai multe lovituri, cu o bâtă din lemn, peste diferite părți ale corpului.

De precizat că acţiunile ilegale ale inculpatului a fost comise într-un loc public în accepţiunea art. 131 din Codul penal – fapta comisă în orice loc accesibil publicului **dacă în momentul săvîrşirii faptei erau de faţă două sau mai multe persoane**. În cazul de faţă fapta a fost comisă chiar pe strada Păcii din oraşul Ştefan Vodă, în prezenţa a mai multe persoane.

Potrivit procurorului, latura obiectivă a infracţiunii incriminate a fost comisă prin (1) acţiunile care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor şi (2) prin acţiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, ambele cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Aşadar, instanţa de judecată reţine în această speţă existenţa laturii obiective a infracţiunii comise de Sergiu Tanasiev care i-a aplicat mai multe lovituri, cu o bâtă din lemn, părţii vătămate Vladimir Iuriev. În particular, Sergiu Tanasiev a recunoscut că după ce împreună cu partea vătămată şi cu un alt prieten au consumat mai mult alcool, iscându-se un conflict, partea vătămată a plecat spre casă. L-a ajuns însă din spate şi, în plină stradă, cu o rangă de lemn, i-a aplicat mai multe lovituri peste diferite părţi ale corpului, inclusiv în regiunea capului. În urma loviturilor lui Vladimir Iuriev i-au fost cauzate vătămări uşoare ale integrităţii corporale, materializate prin plăgi contuze pe cap.

Tot cu referire la latura obiectivă a infracţiunii de huliganism incriminată de acuzatorul de stat, instanţa de judecată nu reţine în acţiunile inculpatului modalitatea de comitere a infracţiunii „prin acţiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”. Potrivit Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 25 din 12 august 2021, cu trimitere şi la Hotărârea explicativă a Curţii Supreme de Justiţie nr. 4 din 19 iunie 2006, acţiunile care se deosebesc prin „obrăznicie deosebită” sunt cele care încalcă ordinea publică şi sunt însoţite de distrugerea sau degradarea bunurilor proprietarului, de întrerupere temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor sau organizaţiilor etc., **cu excepţia**

acţiunilor care implică violenţă asupra persoanei, şi care atentează la obiecte materializate.

În cazul de faţă, la calificarea faptelor inculpatului cu includerea celei de-a doua modalităţi de comitere a infracţiunii, procurorul urma să indice clar în rechizitoriu care anume acţiuni, afară de cele „de aplicare a mai multor lovituri peste diferite părţi ale corpului" au fost catalogate drept „acţiuni care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită". Din circumstanţele faptice nu pot fi identificate alte acţiuni criminale ale inculpatului decât cele de huliganism prin aplicarea violenţei asupra părţii vătămate, cu utilizarea unei bâte de lemn în acest scop. Calificarea infracţiunii de la art. 287 alin. (3) din Codul penal prin incriminarea a două modalităţi distincte, (1) acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor şi (2) acţiuni care prin conţinutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită este contrară prevederilor art. 113 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia calificarea are loc prin determinarea şi constatarea juridică a **corespunderii exacte** între semnele faptei prejudiciabile şi semnele componenţei infracţiunii prevăzute de norma penală.

În susţinerea poziţiei sale privind posibilitatea excluderii din învinuirea adusă inculpatului a modalităţii de comitere a infracţiunii de huliganism prin „acţiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită", instanţa face trimitere la Decizia nr. 50 din 19 aprilie 2022 de inadmisibilitate a sesizării nr. 284g/2024 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor dispoziţii din articolul 364^1 alineatele (1), (2), (4) şi (6) din Codul de procedură penală (încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală). În pct. 33 Curtea a precizat că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului şi stabilirea pedepsei ţin de competenţa instanţei de judecată. De asemenea, instanţa de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcţie de circumstanţele concrete ale speţei deduse judecăţii (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanţa de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (*sublinierea aparţine instanţei*) (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Trebuie făcută o distincţie între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanţe faptice, şi infracţiunea sau contravenţia prevăzută de articolele legii penale şi contravenţionale, în baza cărora poate fi făcută încadrarea juridică. Astfel, dacă

fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii (a se vedea HCC nr.9 din 29 aprilie 2016, § 24, și DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 28).

Suplimentar, în pct. 34 Curtea a mai precizat că la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală nu rezultă condiţia că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiţie ar leza deplinătatea de jurisdicţie a instanţei de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar şi în situaţia în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată.

De menţionat că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) şi alin. (2) din Codul de procedură penală judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Aşadar, în cazul în care reîncadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, inclusiv prin excluderea unei modalităţi de comiterea a infracţiunii nu agravează în nici un mod situaţia inculpatului şi dreptul său la apărare, instanţa atestă că nu există impedimente în reîncadrarea juridică a faptelor inculpatului, prin excluderea sintagmei „precum şi acţiuni care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.

În continuare, instanţa de judecată va face trimitere la mijlocul de comitere a infracţiunii, care permite calificarea faptelor potrivit prevederilor de la alin. (3) al art. 287 din Codul penal: cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale şi a sănătăţii. În cazul de faţă, instanţa reţine că inculpatul a aplicat violenţă fizică asupra părţii vătămate utilizând o bâtă de lemn, care reprezintă o creangă mai groasă de la copac (f. d. 15) şi care nu era destinată, după construcţie, pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, însă a comportat un pericol datorită modului în care aceasta a fost utilizată.

De menţionat că bâta utilizată de Sergiu Tanasiev în mod evident a prezentat un pericol pentru sănătatea părţii vătămate. Or, urmare a aplicării loviturilor cu aceasta, potrivit Raportului de expertiză nr. 202530P0007 din 13

ianuarie 2025, lui Vladimir Iuriev i-au fost cauzate plăgi contuze pe cap care au cauzat o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi care constituie vătămări uşoare ale integrităţii corporale sau a sănătăţii (f. d. f. d. 72-73).

Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă. Motivul infracţiunii este motivul huliganic. În cazul de faţă instanţa atestă că motivul comiterii infracţiunii de la art. 287 alin. (3) din Codul penal în cazul lui Sergiu Tanasiev este năzuinţa acestuia de a încălca ordinea publică şi de a-şi exprima lipsa de respect faţă de societate. În speţă, inculpatul a găsit un pretext în sensul realizării imboldului huliganic – un pretins conflict din trecut pe care l-a avut cu partea vătămată, atunci când cei doi au învăţat împreună în aceeaşi clasă.

În speţă, inculpatul a recunoscut că şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cunoştea despre faptul că încalcă legea penală şi a dorit totuşi să încalce ordinea publică şi să- aplice multiple lovituri, cu o bâtă de lemn, părţii vătămate Vladimir Iuriev.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

În această speţă Sergiu Tanasiev întruneşte condiţiile subiectului infracţiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal (inculpatul este născut la *****), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile.

În consecinţă, instanţa de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, învinuirea adusă inculpatului Sergiu Tanasiev în fapta ilegală de huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, săvârşite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii, faptă penală care este prevăzută şi sancţionată de art. 287 alin. (3) din Codul penal.

În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Sergiu Tanasiev, cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Sergiu Tanasiev drept infracţiunile concrete prevăzute la art. 287 alin. (3) din Codul penal.

În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea pedepsei lui Sergiu Tanasiev pentru fapta comisă.

VI. Stabilirea pedepsei penale:

La stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în consideraţie scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea şi stabilirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pentru a stabili iniţial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a codului, instanţa de judecată reţine că la momentul săvârşirii infracţiunilor de către inculpat, comiterea faptei de la art. 287 alin. (3) din Codul penal prevedea o pedeapsă cu închisoarea de la 3 la 7 ani.

Totodată instanţa are în vedere faptul că recunoaşterea vinovăţiei constituie o condiţie care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Potrivit prevederilor legale la care am făcut referire, instanţa constată că din motivul recunoaşterii integrale a vinovăţiei de către inculpaţi şi judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364^1 CPP, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, constatând că infracţiunile prevăzută de art. 287 alin.

(3) din Codul penal nu fac parte din excepţiile prevăzute la art. 80^1 alin. (2) CP, **stabilirea pedepsei principale va avea loc ţinându-se cont de noile limite:** pedeapsa minimă închisoarea de la 2 ani şi 3 luni şi pedeapsa maximă până la 4 ani şi 3 luni.

În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit gravităţii infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prioritar, instanţa reţine că infracţiunea de la art. 287 alin. (3) din Codul penal face parte din categoria infracţiunilor grave. De asemenea, la individualizarea pedepsei instanţa va ţine cont de faptul că infracţiunea a fost comisă în lipsa circumstanţelor atenuante stabilite de legislator în art. 76 din Codul penal.

Pe de altă parte, instanţa atestă în această speţă existenţa circumstanţei agravante de la art. 77 alin. (1) lit. j) din Codul penal – *săvârşirea infracţiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate*. Starea de ebrietate a inculpatului este demonstrată de tichetul aparatului „Drager Alcotest", test nr. 186, din 9 ianuarie 2025, ora 17:30, potrivit căruia concentraţia de alcool în aerul expirat de către Sergiu Tanasiev în momentul testării constituia era de 0,82 mg/l, concentraţie care conform prevederilor art. 134^{12} din Codul penal se referă la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f. d. 9). Având în vedere că la reţinerea stării de ebrietate în calitate de circumstanţă agravantă instanţa are drept discreţionar, instanţa precizează că potrivit declaraţiilor inculpatului şi ale martorilor starea de ebrietate a lui Sergiu Tanasiev i-a afectat direct acţiunile huliganice îndreptate împotriva lui Vladimr Iuriev. Ultimul a specificat că era în stare de ebrietate şi din acest motiv a intrat în conflict cu partea vătămată. Acesta este motivul reţinerii de către instanţă în această speţă a prevederilor de la art. 77 alin. (1) lit. j) din Codul penal.

În ce priveşte personalitatea inculpatului, instanţa de judecată reţine că inculpatul nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru (f. d. f. d. 24-25).

De asemenea, instanţa de judecată consideră important ca la stabilirea pedepsei să ia în consideraţie şi faptul că potrivit cazierului penal Sergiu Tanasiev este la prima sa abatere penală (f. d. 22).

Ţinând cont de aceste criterii, dar şi de limitele pedepsei care poate fi stabilită urmare a aplicării prevederilor art. 80^1 din Codul penal, instanţa consideră că închisoarea pe un termen de 2 ani şi 6 luni pentru comiterea infracţiunii de huliganism agravat va atinge scopul sancţionării penale prevăzut la art. 61 alin. (2) CP.

În susţinerea soluţiei sale privind aplicarea pedepsei penale pentru comiterea infracţiunii de huliganism agravat, instanţa menţionează că la individualizarea pedepsei, în afară de stabilirea tuturor criteriilor generale, ţinând cont de circumstanţele specifice ale cauzei, dar şi de personalitatea infractorului, instanţa stabileşte nu doar cuantumul pedepsei, dar şi modul de executare al acesteia. În cazul de faţă, analizând posibilitatea aplicării art. 90 sau al art. 90^1 din Codul penal, instanţa constată că este posibilă şi oportună aplicarea prevederilor privind suspendarea parţială a executării pedepsei.

Reflectând asupra raţionalităţii aplicării prevederilor de la art. 90^1 din Codul penal, instanţa menţionează că Sergiu Tanasiev este la prima sa abatere penală. Instanţa consideră că în mare parte, comportamentul său agresiv şi violent se datorează consumului de băuturi alcoolice. La data comiterii infracţiunii ultimul era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aceasta fiind şi o circumstanţă reţinută de instanţă ca fiind agravantă.

Totodată, instanţa de judecată a ţinut cont şi de poziţia părţii vătămate în cadrul acestui proces. La acest capitol, este de menţionat că pedeapsa penală, dincolo de scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, mai are şi scopul de restabilire a echităţii sociale, prin echilibrarea raportului dintre victima infracţiunii, societate şi făptuitor. Poziţia părţii vătămate Vladmir Iuriev şi faptul că acesta l-a iertat şi nu mai are nicio pretenţie faţă de inculpat este relevantă în acest proces, aceasta semnalizând o reconciliere parţială a conflictului generat de faptă şi care contribuie la refacerea echilibrului social perturbat.

Prin prisma acestor raţionamente, instanţa consideră că aplicarea unei pedepse mixte, cu o perioadă de închisoare efectivă şi o perioadă suspendată va corecta comportamentul inculpatului, dându-i totodată şansa de reabilitare şi reintegrare socială.

În aceeaşi ordine de idei, pedeapsa solicitată de către procuror pentru comiterea celor două infracţiuni – 2 ani şi 3 luni închisoare cu executare reală aplicată unei persoane care este la prima sa abatere penală şi care s-a împăcat cu partea vătămată este una exagerat de mare în opinia judecătorului. În cazul în care persoana ar fi condamnată pentru faptele comise cu închisoarea pe un termen de 2 ani şi 3 luni, cel mai probabil aceasta ar avea un sentiment profund de nedreptate şi frustrare care nu ar duce la corectare, dar mai degrabă ar avea un efect invers scopului pedepsei.

Totuşi instanţa de judecată nu a considerat posibilă suspendarea integrală a executării pedepsei, aşa după cum a cerut partea apărării, din mai multe considerente. În primul rând, condamnatul a fost în conflict cu legea de mai mult de 10 ori în ultima perioadă de timp, fiind atras la răspundere contravenţională de 5 ori pentru fapte de huliganism nu prea grav. Deşi în cadrul şedinţei de judecată avocatul Lilian Zavalişca a menţionat despre faptul că atragerea la răspundere contravenţională a persoanei nu poate justifica o pedeapsă atât de aspră ca închisoarea, instanţa a sesizat o tendinţă a inculpatului spre comportament antisocial şi o lipsă de eficienţă a sancţiunilor anterioare în corectarea conduitei sale. Aceasta sugerează că inculpatul nu a fost descurajat de pedepsele sub formă de amendă aplicate anterior şi că persistă în comiterea unor fapte similare, ceea ce justifică o sancţiune penală mai severă.

De asemenea, cazierul contravenţional al persoanei a fost coroborat cu alte probe şi circumstanţe ale cauzei. De exemplu, instanţa a luat în consideraţie comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei penale. Ultimul a fost eliberat din arest preventiv la data de 3 februarie 2025, măsura respectivă fiind înlocuită cu arestul la domiciliu. Până la data pronunţării sentinţei, organul de probaţiune a informat instanţa de 2 ori despre faptul că inculpatul a încălcat unele obligaţiuni. La data de 5 februarie 2025 instanţa a fost informată despre faptul că a dispărut legătura cu echipamentul de monitorizare, or Sergiu Tanasiev a descărcat staţia de transmitere a datelor GPS (f. d. 139), iar a doua zi, la 6 februarie 2025 Sergiu Tanasiev a părăsit domiciliul şi s-a deplasat prin oraşul Ştefan Vodă, la intersecţia străzii Victoriei cu strada Valea Verde (f. d. 141). Aceste fapte demonstrează o atitudine sfidătoare faţă de lege şi faţă de măsurile preventive impuse de instanţă, şi reflectă un nivel ridicat de pericol social al inculpatului.

Prin prisma tuturor acestor raţionamente, instanţa consideră că pedeapsa de 1 an şi 3 luni cu executare în instituţia penitenciară şi 1 an şi 3 luni cu suspendare condiţionată a executării pedepsei este una echilibrată şi proporţională cu gravitatea faptei comise, ţinând cont atât de necesitatea sancţionării inculpatului, cât şi de perspectiva reabilitării acestuia.

Nu în ultimul rând, aplicând aşadar prevederile art. 90^1 din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) din Codul penal, instanţa consideră oportun în cazul de faţă să oblige inculpatul Sergiu Tanasiev să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile şi să urmeze consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

Instanţa reţine că obligarea inculpatului să participa la programe speciale de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent ar putea să contribuie la reeducarea condamnatului şi la corectarea comportamentului său anterior, astfel încât acesta să poate să se angajeze în câmpul muncii după ispăşirea pedepsei şi să oprească comportamentul său infracţional.

Într-o altă ordine de idei, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, instanţa urmează să aplice prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal şi să includă în termenul închisorii timpul aflării lui Sergiu Tanasiev în stare de reţinere şi arest preventiv, din data de 9 ianuarie 2025 ora 17 şi 30 minute şi până la data de 3 februarie 2025, ora 13 şi 40 minute şi arestul la domiciliu din 3 februarie 2025 ora 13 şi 40 minute şi până la 21 februarie 2025, calculându-se o zi arest preventiv pentru o zi închisoare. Astfel, în termenul pedepsei cu închisoarea se va include perioada de 43 de zile în care inculpatul s-a aflat în stare de reţinere şi arest.

Nu în ultimul rând, având în vedere că potrivit art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului, instanţa de judecată va înlocui măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu cu măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se va menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei. La stabilirea măsurii respective instanţa a fost ghidată de faptul că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, iar aflarea sa la domiciliu pe parcursul unei eventuale judecări a cauzei în instanţa de recurs, cu includerea termenului respectiv în termenul de pedeapsă, ar fi inechitabilă. De asemenea,

instanţa a ţinut cont şi de încălcările mandatului judecătoresc din 3 februarie 2025, despre care instanţa a fost informată de către Biroul de Probaţiune (f. d. f. d. 139, 141).

VII. Cheltuielile de judecată:

În şedinţa de judecată procurorul în Procuratura raionului Ştefan Vodă, Eugeniu Gogu a solicitat încasarea de la Sergiu Tanasiev în contul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 202530P0007 din 13 ianuarie 2025, în sumă de 128 lei.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi alin. (2) pct. 5) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Din cheltuielile judiciare fac parte inclusiv cheltuielile în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) şi alin. (2) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare (…).

În această cauză, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale de către organul de urmărire penală prin ordonanţă din 13 ianuarie 2025 (f. d. 71). Având în vedere că în situaţia condamnării persoanei, în fiecare caz particular, instanţa are drept discreţionar de a decide în seama cui va trece cheltuielile de judecată potrivit prevederilor alin. (1) şi alin. (2) al art. 229 CPP, ţinând cont de opinia participanţilor la proces şi de faptul că în cadrul şedinţei de judecată inculpatul şi apărătorul său au fost de acord ca achitarea preţului raportului de expertiză judiciară în mărime de 128 lei (f. d. 73) să fie efectuată de către Sergiu Tanasiev, instanţa va admite solicitarea procurorului şi va pune cheltuielile judiciare în seama inculpatului.

VIII. Corpurile delicte şi mijloacele materiale de probă:

Potrivit prevederilor art. 157 alin. (1) şi alin. (2) CPP, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se

anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv (…).

În conformitate cu art. 159 alin. (6) din Codul de procedură penală, corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delicte pot fi soluţionate pînă la terminarea procesului penal.

Cu referire la normele *pre* citate, documentul audio/video recunoscut de către organul de urmărire penală prin ordonanţa din 15 ianuarie 2025 (f. d. 37) în calitate de mijloc material de probă – discul optic CD-R care conţine înregistrările video din data de 9 ianuarie 2025, de la locul comiterii infracţiunii de către Sergiu Tanasiev (f. d. 35), se va păstra în continuare la dosar.

Într-o altă ordine de idei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei instanţa de judecată soluţionează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

În această cauză penală, prin ordonanţa de recunoaştere şi de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 15 ianuarie 2025 (f. d. 17) organul de urmărire penală a dispus recunoaşterea în calitate de corp delict a unei răngi din lemn utilizate de Sergiu Tanasiev la comiterea infracţiuni.

Potrivit prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora.

Având în vedere că ranga de lemn nu a fost cerută de vreun participant la proces, nu prezintă interes pentru vreo instituţie şi are o valoare mică, dar şi ţinând cont de faptul că acest obiect a fost utilizat la comiterea infracţiunii de huliganism agravat, instanţa de judecată hotărăşte ca acest obiect să fie distrus.

Prin prisma tuturor circumstanţelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. art. 80^1, 88 alin. (3), art. 90^1 şi art. 90 alin. (6) din Codul penal, art. art. 162, 227, 229, 338-341, 364^1, 382, 384-385, 389, 392-395, 398, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, art. 261^1 din Codul de executare, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Tanasiev Sergiu *****, IDNP *****, născut la *****, vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul Penal şi i se stabileşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal, termenul aflării inculpatului în stare de reţinere şi arest, din data de 9 ianuarie 2025, ora 17 şi 30 minute şi până la data de 3 februarie 2025, ora 13 şi 40 minute, iar ulterior în arest la domiciliu din data de 3 februarie 2025 ora 13 şi 40 minute şi până la 21 februarie 2025, adică perioada de 43 (patruzeci şi trei) zile, urmează să se includă în termenul închisorii.

Conform art. 90^1 din Codul penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Tanasiev Sergiu ***** prin prezenta sentinţă va fi suspendată parţial, cu executarea pedepsei în închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, timp de 1 (un) an şi 3 (trei) luni, şi cu suspendarea executării pedepsei rămase de 1 (un) an şi 3 (trei) luni pe un termen de probă de 1 (un) an.

Conform art. 90^1 alin. (5) din Codul penal coroborat cu art. 90 alin. (6) lit. a), b) şi g) din Codul penal se obligă Tanasiev Sergiu ***** să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile şi să urmeze consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

Supravegherea lui Tanasiev Sergiu ***** în perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei se va asigura de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială se afla domiciliul condamnatului până la reţinere – *****.

Se informează Tanasiev Sergiu ***** că în cazul în care acesta va încălca sistematic obligaţiile stabilite de instanţă şi organul de probaţiune, în modul prevăzut de lege, suspendarea parţială condiţionată a executării poate fi anulată, cu trimiterea persoanei pentru executarea deplină sau parţială a pedepsei stabilite prin această sentinţă.

În scopul asigurării executării pedepsei cu închisoarea se înlocuieşte măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu stabilită în privinţa lui Tanasiev Sergiu ***** prin încheierea din 3 februarie 2025 cu măsura preventivă sub formă de arest preventiv, începând cu data reţinerii persoanei din sala de judecată şi care se va menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei. Arestul preventiv urmează să fie executat în Penitenciarul nr. 13 – Chişinău.

Termenul de executare al pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Tanasiev Sergiu ***** prin prezenta sentință urmează să fie calculat din momentul definitivării sentinței.

Se încasează de la Tanasiev Sergiu *****, IDNP *****, născut la *****, în bugetul de stat cheltuielile judiciare privind efectuarea raportului de expertiză, în sumă totală de 128 (o sută douăzeci și opt) lei.

Distrugerea, după rămânerea definitivă a sentinței judecătorești, a corpului delict –o rangă din lemn, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 15 ianuarie 2025.

Documentul audio/video recunoscut de către organul de urmărire penală în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 15 ianuarie 2025 – discul optic CD-R care conține înregistrările video din data de 9 ianuarie 2025, de la locul comiterii infracțiunii de către Sergiu Tanasiev, se va păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

Sentința poate fi atacată cu recurs, doar în partea ce privește erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită, la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandra Smolnițchi